

РЕШЕНИЕ

№ 7116

гр. София, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6996** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Индекс Трейд 1“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. Р., чрез адв. К. П., срещу Решение № 650 от 22.02.2022 г., постановено по нахд № 10976/2021 г. по описа на СРС, НО, 99-ти състав.

С оспореното решение е изменено наказателно постановление /НП/ № 22-007365 от 07.07.2021 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., като наложената за нарушение на чл.63, ал.2 от Кодекса на труда на касатора имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл.414, ал.3 от КТ, е определена в размер на 1500 лева.

От „Индекс Трейд 1“ ЕООД, чрез адв. П., е подадена и частна жалба срещу определение № 1126/08.04.2022 г., постановено по нахд № 10976/2021 г. по описа на СРС, с което е оставена без уважение молбата на дружеството за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските.

С касационната жалба са изложени доводи за противоречие на обжалваното решение с материалния закон. Твърди се, че правната квалификация на нарушението в НП е неправилна, тъй като работодателят следва да разполага с трудов договор и едва след това с уведомление по реда на чл.62, ал.3 КТ, заверено от ТД на НАП. Липсата на посочените документи води до несъставомерност на деянието – допускане до работа

преди предоставяне на копия от документи, които не съществуват. Твърди се допуснато нарушение на чл. 2 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, доколкото описаното не се субсумира в състава на административнонаказателната норма на чл. 414, ал. 3 вр. чл. 63, ал. 2 КТ. Изложено е становище, че в случая са налице основания за приложение на чл. 9, ал. 2 от НК, тъй като деянието не е административно нарушение. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и процесното НП. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по касационната жалба – директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., чрез юр. Д., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на събраните по писмени и гласни доказателства СРС е установил следната фактическа обстановка:

На 18.05.2021 г. около 12:05 часа, била извършена проверка на търговски обект - ресторант, находящ се в [населено място], стопанисван от „Индекс Трейд 1“ ЕООД. Проверката била извършена от инспектори към Дирекция „Инспекция по труда“ - С., които установили, че лицето Т. А. Д. полагал труд като „шофьор“ в проверявания ресторант. Инспекторите се легитимирали и дали на работника декларация, в която да попълни параметрите на трудовото си правоотношение. Впоследствие на 15.06.2021 г. в сградата на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. била извършена проверка на представените от работодателя документи във връзка с трудовото правоотношение на работника Д.. След запознаване с трудов договор № 41 от 18.05.2021 г. и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ № 22388213205552 от 18.05.2021 г. - 13:07 часа, било установено, че в нарушение на чл.63, ал.2 от КТ, на 18.05.2021 г., в 12:05 часа, работодателят е допуснал до работа Т. Д., на длъжност „шофьор, лек автомобил до 9 места“ към ресторант, находящ се в [населено място], преди да му предостави копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ, заверено от НАП. Във връзка с извършената проверка бил съставен и протокол, в който били вписани констатациите от същата.

На 15.06.2021 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение срещу „Индекс Трейд 1“ ЕООД за извършено нарушение по чл. 63, ал.2 от КТ. Административнонаказващият орган приел фактическите констатации в акта за доказани и издал наказателно постановление, с което за нарушение на чл.63, ал.2 от КТ наложил на дружеството имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл. 414, ал.3 от КТ.

При така установената фактическа обстановка, Софийският районен съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени

процесуални нарушения. Формирал е извод за законосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на „Индекс Трейд 1“ ЕООД на основание чл.414, ал.3 от КТ, тъй като в качеството на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ е осъществило от обективна страна състава на административното нарушение по чл.63, ал.2 от КТ. Съдът е изменил НП по отношение размера на наложената санкция, като е определил същата в минималния установен в закона размер от 1500 лева.

Обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон.

Правилен е изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и на относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Въз основа на приетите доказателства СРС правилно и обосновано е приел, че касаторът е осъществил състав на административно нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ, който предвижда забрана за работодателя да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави копие от уведомлението по [чл. 62, ал. 3](#), заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. В случая е установено по категоричен начин, че на 18.05.2021 г. дружеството, в качеството му на работодател, е допуснало до работа Т. Д. преди да му предостави копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ, заверено от ТД на НАП.

Не се споделя от настоящия касационен състав възражението на касатора за неправилна правна квалификация на нарушението. Разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ е императивна и неизпълнението ѝ от работодателя обуславя ангажирането на административнонаказателната му отговорност. Обстоятелството, че касаторът е допуснал до работа Т. Д. без да е налице сключен трудов договор и подадено уведомление по [чл. 62, ал. 3](#) КТ, не може да обуслови несъставомерност на деянието му по чл. 63, ал. 2 от КТ. Противното схващане би означавало работодателят да черпи права от собственото си противоправно поведение.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на материалния закон и на процесуалните правила. Не са били ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано, като съдът е обосновал правните и фактическите си изводи, чрез подрбно обсъждане на доказателствата и доводите на страните.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева.

По подадената частна жалба съдът приема следното:

С обжалваното в настоящото производство решение е изменено НП № 22-007365 от 07.07.2021 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., като наложената за нарушение на чл.63, ал.2 от Кодекса на труда на касатора имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл.414, ал.3 от КТ, е определена в размер

на 1500 лева. Съдът не се е произнесъл по искането на жалбоподателя (във въззивното производство) за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

С молба от 14.03.2022 г. „Индекс Трейд 1“ ЕООД, чрез адв. П., е поискало решение № 650 от 22.02.2022 г. да бъде допълнено, като в полза на дружеството бъдат присъдени разноските по делото в претендирания размер.

С обжалваното определение № 1126/08.04.2022 г. СРС е оставил без уважение молбата на дружеството за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските.

Определението е неправилно.

Разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН регламентира правото на разноски на страните в производствата пред районния и административния съд, като препраща към реда по АПК. Както правилно посочва районният съд, с чл. 143, ал. 1 АПК е предвидено, че разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на административния орган, когато обжалваният административен акт или отказа да бъде издаден такъв, бъде отменен от съда. Действително нормата не предвижда присъждане на разноски в полза на подателя на жалбата при частична отмяна на административния акт, но следва да се приеме, че се касае до липса на изрична регламентация в АПК за тази хипотеза, което обуславя субсидиарно приложение на ГПК на основание чл. 144 от АПК. В тази насока са и мотивите на Върховния административен съд, изложени в Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010 г. на ВАС по т. д. № 5/2009 г. Следва да се посочи, че липсата на регламентация в АПК за визирината хипотеза е преодоляна от постоянната съдебната практика именно чрез приложението на ГПК в хипотезите на частично отменен административен акт / Решение № 531 от 26.07.2022 г. на АдмС - Х. по адм. д. № 307/2021 г., Решение № 350 от 23.09.2022 г. на АдмС - С. 3. по адм. д. № 358/2022 г., Решение № 2900 от 28.04.2022 г. на АдмС - С. по адм. д. № 1366/2022 г. и редица други/. Противното схващане би означавало жалбоподателят да бъде лишен от правото да му бъде възстановен от ответния административен орган размера на направените разноски в съдебното производство съразмерно с уважената част от жалбата.

В допълнение следва да се посочи, че мотивите на СРС са принципно правилни по отношение на приложението на НПК в производството пред районния съд и относно характера на административнонаказателната отговорност, но по отношение на разноските, вкл. и за въззивното производство по ЗАНН, законодателят изрично е предвидил субсидиарно приложение на АПК, а не на НПК.

По гореизложените съображения настоящият касационен състав приема, че в хипотезата на изменение на наказателно постановление, в частта на наложената глоба или имуществена санкция, правото на разноски за адвокатско възнаграждение на жалбоподателя /във въззивното производство/, възниква по силата на [чл. 78, ал. 1 от ГПК](#) вр. чл. 144 вр. чл. 143 АПК вр. чл. 63д, ал. 1 ЗАНН. Според посочената норма от ГПК, заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иска. Поради това обжалваното определение следва да бъде отменено, а в полза на касатора да се присъдят разноски за въззивната инстанция съразмерно с уважената част от жалбата.

Видно от представения пред районния съд договор за правна защита и съдействие от 18.07.2021 г. договореното и платено от „Индекс Трейд 1“ ЕООД адвокатско

възнаграждение за процесуално представителство пред СРС е в размер на 400 лв. С оглед уважената част от жалбата, Дирекция „Инспекция по труда“ – С. следва да бъде осъдена да заплати на дружеството сума в размер на 100 лева.

Така мотивиран, Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 650 от 22.02.2022 г., постановено по НАХД № 10976/2021 г. по описа на СРС, НО, 99-ти състав.

ОСЪЖДА „Индекс Трейд 1“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. сума в размер на 80.00 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОТМЕНЯ определение № 1126/08.04.2022 г., постановено по нахд № 10976/2021 г. по описа на СРС, НО, 99-ти състав.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ - С. да заплати на „Индекс Трейд 1“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сума в размер на 100.00 /сто/ лева, представляваща разноски за производството пред СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: